

Mødedokument

01.9.2015

B8-0000/2015

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om status for Dohaudviklingsdagsordenen med henblik på den 10. WTO-ministerkonference
(2015/2632(RSP))

Bernd Lange and Pablo Zalba Bidegain
for Udvalget om International Handel

Europa-Parlamentets beslutning om status for Dohaudviklingsdagsordenen med henblik på den 10. WTO-ministerkonference (2015/2632(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den erklæring, der blev vedtaget på WTO's ministerkonferencen i Doha den 14. november 2001¹,
- der henviser til den erklæring, der blev vedtaget på WTO's ministerkonference i Hongkong den 18. december 2005²,
- der henviser til sin beslutning af 4. april 2006 om evaluering af Doharunden efter WTO's ministerkonference i Hongkong³,
- der henviser til sin beslutning af 24. april 2008 med titlen "Mod en reformeret Verdenshandelsorganisation"⁴,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om Dohaudviklingsdagsordenen (DDA), navnlig beslutningerne af 9. oktober 2008⁵, 16. december 2009⁶, 14. september 2011⁷ og 14. november 2013⁸,
- der henviser til resultaterne af den 9. ministerkonference på Bali i december 2013 og navnlig aftalen om handelslettelser⁹,
- der henviser til det slutdokument, der blev vedtaget ved konsensus den 17. februar 2015 på den årlige parlamentariske konference om WTO i Genève¹⁰,
- der henviser til de erklæringer, der blev fremsat under mødet for WTO-forhandlingsdelegationslederne den 17. juni 2015,
- der henviser til FN's 2015-mål¹¹,
- der henviser til den femte globale evaluering af handelsrelateret bistand (Aid for Trade), som fandt sted i Genève den 30. juni-2. juli 2015¹,

¹ Doha WTO-ministerkonference 2001: erklæring fra ministrene WT/MIN(01)/DEC/1 af 20. november 2001

https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

² Hong Kong-erklæringen fra ministrene WT/MIN(05)/DEC, vedtaget den 18. december 2005

https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

³ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

⁴ EUT C 259 E af 29.10.2009, s. 77.

⁵ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 31.

⁶ EUT C 286 E af 22.10.2010, s. 1.

⁷ EUT C 7 E af 10.1.2012, s. 105.

⁸ Vedtagne tekster: P7_TA(2013)0511 af 14.11.2013.

⁹ Bali-erklæringen fra ministrene (WT/MIN(13)/DEC), vedtaget den 7. december 2013

https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

¹⁰ <http://www.ipu.org/splz-e/trade15/outcome.pdf>

¹¹ <http://www.un.org/millenniumgoals/>

- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at Doharunden blev indledt i 2001 med det formål at skabe nye muligheder for handel, styrke de multilaterale regler for handel og imødegå de aktuelle ubalancer i handelssystemet ved at sætte udviklingslandenes, og navnlig de mindst udviklede landes, behov og interesser i centrum for forhandlingerne; der henviser til, at disse målsætninger hidrører fra den overbevisning, at et multilateralt system baseret på mere retfærdige og rimelige regler kan bidrage til fair og fri handel til gavn for den økonomiske udvikling på alle kontinenter og til nedbringelsen af fattigdom;
- B. der henviser til, at EU hele tiden har været fortalere for en stærk multilateral, regelbaseret tilgang til handel, men samtidig har anerkendt, at komplementære tilgange, som f.eks. bilaterale, regionale og plurilaterale aftaler, også kan skabe handelsåbninger, navnlig ved at åbne for liberalisering og forbedre reglerne og disciplinen inden for politikområder, der ikke behandles så grundigt i WTO, og kan understøtte det multilaterale system – forudsat at sådanne aftaler er i overensstemmelse med WTO's regler;
- C. der henviser til, at WTO og de regler, der er nedfældet i aftaler under WTO, har medvirket til at forhindre fuldt udbygget og udbredt protektionisme som reaktion på den alvorligste finansielle og økonomiske krise siden 1930'erne;
- D. der henviser til, at åben og fair multilateral handel begrænses mere af forskellige ikke-toldmæssige hindringer (NTB) end af toldsætser, som i vid udstrækning opgives i takt med den stigende globalisering;
- E. der henviser til, at resultaterne af den 9. ministerkonference i 2013 er af systemisk betydning for organisationen, og navnlig den aftale om handelslettelser, som blev indgået der, og som var første gang, siden WTO blev grundlagt i 1995, at der blev indgået en multilateral aftale;
- F. der henviser til, at den tiende WTO-ministerkonference finder sted i Kenya den 15.-18. december 2015;
- 1. gentager, at Parlamentet går fuldt ind for den blivende værdi af multilateralisme, og opfordrer til en handelsdagsorden baseret på fri og fair handel til gavn for alle, som bør have udvikling i centrum af processen;
- 2. understreger vigtigheden af, at der i forbindelse med forhandlingerne tages fuldt hensyn til lavindkomstudviklingslandenes og de mindst udviklede landes særlige behov og interesser; gentager, at det er bydende nødvendigt at sikre, at princippet om særlig og differentieret behandling udgør en integreret del af alle lag i forhandlingerne og afspejler WTO-medlemmernes forskellige økonomiske udviklingsniveauer som fastsat i artikel 44 i Doha-ministererklæringen; mener, at meningsfulde bestemmelser om særlig og differentieret behandling bør gøres mere præcise, underkastes periodisk evaluering og målrettes;
- 3. støtter en strukturel reform af WTO, som er nødvendig for bedre at kunne garantere et

¹ https://www.wto.org/english/tratop_e/devel_e/a4t_e/global_review15prog_e/global_review15prog_e.htm

åbent, fair og ikke-diskriminatorisk handelssystem baseret på fælles regler, som i højere grad tager hensyn til SMV'ers rolle og interesser;

4. fremhæver, at det er vigtigt at bygge på de afgørelser, man opnåede enighed om på den 9. ministerkonference, for at gøre mærkbare fremskridt på den 10. ministerkonference i Nairobi i december, der har til formål at afslutte Doharunden;
5. mener, at handelsliberalisering er et vigtigt redskab til at sikre bæredygtig økonomisk vækst og udvikling, men at der skal følge passende ledsagepolitikker med, som omfatter makro- og mikroøkonomiske indgreb, bl.a. med hensyn til budgetgennemsigtighed, finanspolitikker og skattelighed, administrativ forenkling, uddannelse og erhvervsuddannelse, institutionelle reformer og sociale politikker med henblik på at maksimere og fordele udbyttet af handelsreformerne bedre og effektivt at modvirke eventuelle negative virkninger;
6. henleder opmærksomheden på den femte evalueringskonference vedrørende handelsrelateret bistand (Aid for Trade), som fandt sted i juli 2015 i Genève under overskriften "Nedbringelse af handelsomkostningerne med henblik på inklusiv, bæredygtig vækst", og som navnlig fokuserede på gennemførelsen af aftalen om handelslettelser;
7. opfordrer til en hurtig gennemførelse af aftalen om handelslettelser, så den kan træde i kraft inden den 10. ministerkonference; mener, at denne aftale vil medføre betydelige fordele for alle WTO's medlemmer og især udviklingslande og relevante økonomiske operatører ved at øge gennemsigtigheden og retssikkerheden og mindske de administrative omkostninger og toldprocedurernes varighed, hvilket igen vil gøre det muligt for dem til fulde at udnytte de muligheder, der tilvejebringes i kraft af den øgede forekomst af regionale og globale forsyningskæder, og vil gøre det muligt for SMV'er at drage nytte af mere åbne markeder; påpeger, at der fortsat bør stilles kapacitetsopbygning og teknisk bistand til rådighed for udviklingslandene og de mindst udviklede lande, for at de får mulighed for at øge deres produktionskapacitet, således at de kan få gavn af en større andel af merværdien i de globale værdikæder;
8. opfordrer WTO's medlemmer til proaktivt at støtte WTO's indsats for at etablere effektive arbejdsrelationer og et mere dybtgående samarbejde med andre internationale organisationer, hvis arbejde har betydning for forhandlingerne om verdenshandelen, navnlig Den Internationale Arbejdsorganisation, Verdenssundhedsorganisationen, og FN og FN's organisationer og organer, som f.eks. FN's Konference for Handel og Udvikling, Fødevare- og Landbrugsorganisationen, FN's Miljøprogram, FN's udviklingsprogram og FN's rammekonvention om klimaændringer, samt IMF, Verdensbanken og OECD for at sikre gensidig støtte og synergieffekter mellem handelsmæssige og ikke-handelsmæssige problemstillinger; støtter bestræbelserne på at få vedtaget internationale standarder og indført regelsamarbejde;
9. opfordrer til en grundig overvejelse af spørgsmålet om, hvordan man bedre tackler ikke-handelsmæssige problemstillinger under WTO-reglerne, således at medlemmerne får mulighed for at forfølge legitime politikmål uden at hindre markedsadgangen; understreger i denne forbindelse, at indsatsen for at få indført internationale standarder bør støttes kraftigt, og at der bør ydes den nødvendige bistand til udviklingslandene, således at de kan leve op til sådanne standarder;

10. er overbevist om, at undladelsen af at differentiere tilstrækkeligt mellem udviklingslandene, til trods for den store forskel i disse landes økonomiske udviklingsniveau og specifikke behov, kan være en hindring for at få indført effektive foranstaltninger til gavn for disse lande i overensstemmelse med det udtrykte mål med Dohaudviklingsrunden og er til skade for de udviklingslande, som har de største behov; opfordrer indtrængende de mere udviklede udviklingslande til at påtage sig deres del af ansvaret allerede i forbindelse med den igangværende runde og yde bidrag, der svarer til deres udviklingsniveau og sektormæssige konkurrenceevne;
11. mener, at det er afgørende, at den langvarige Doharunde afsluttes med et opfyldt udviklingsmandat; opfordrer derfor indtrængende alle WTO-medlemmer til at udforske alle mulige løsninger med dette endemål for øje for at nå frem til et afbalanceret resultat;
12. glæder sig over de fremskridt, der til dato er gjort med hensyn til plurilaterale initiativer som aftalen om grønne varer og informationsteknologioverenskomsten såvel som med initiativer som aftalen om handel med tjenesteydelser; mener, at plurilaterale aftaler kan komplementere den multilaterale tilgang, og at endemålet er at få en kritisk masse af medlemmer med og derefter gøre aftalerne multilaterale;
13. fastholder, at EU bør fortsætte med at spille en ledende rolle med hensyn til at fremme mærkbare fremskridt under de igangværende WTO-forhandlinger med henblik på en fuldstændig afslutning af Dohaudviklingsrunden i nær fremtid og fremme de mindst udviklede landes fulde deltagelse i den globale handel ved at fungere som bindeled mellem WTO-medlemmernes forskellige standpunkter;
14. fremhæver WTO's afgørende betydning med hensyn til at gennemføre og håndhæve bindende aftaler og få løst handelstvister og dets enestående bidrag til at fremme større gennemsigtighed og peerbedømmelser, navnlig gennem ordningen for eksamination af handelspolitik;
15. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at Parlamentet fortsat inddrages tæt i forberedelserne til den tiende ministerkonference, omgående opdateres og om nødvendigt høres under ministerkonferencen; opfordrer Kommissionen til fortsat at argumentere over for andre WTO-medlemmer for at øge betydningen af WTO's parlamentariske dimension;
16. opfordrer WTO-medlemmerne til at sikre demokratisk legitimitet ved at styrke WTO's parlamentariske dimension; understreger i denne henseende behovet for at sikre, at parlamentarikere får bedre adgang til handelsforhandlinger, inddrages i udformningen og gennemførelsen af WTO-beslutninger, og at der føres ordentlig kontrol med handelspolitikkerne i borgernes interesse; opfordrer følgelig til, at der oprettes en permanent europæisk parlamentarisk delegation til WTO;
17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og generaldirektøren for WTO.